

Jaume I, de nou per València

Convocada com a manifestació de continuïtat, el 25 d'Abril del Bloc de Progrés Jaume I aplegà milers de participants guiats per gegants i cabuts en una reivindicació festiva on abundaren les crítiques a la política del govern valencià.

L'oratge no podia ser millor, més de vint graus i una brisa que venia del mar i donava a les senyeres aquella cadència tan fotogènica. Ja eren les cinc de la vesprada del dissabte 27 d'abril i des de la plaça de l'Ajuntament, Jaume I i na Violant d'Hongria s'acostaven en forma de gegants cap a la plaça de Sant Agustí de la ciutat de València per donar el seu reial vist-i-plau a la manifestació convocada pel Bloc de Progrés Jaume I per recordar el Vint-i-cinc d'Abril sota el lema "Ara més que mai". Un recorregut curt i una plaça d'arribada de dimensions mitjanes. Això és el que els organitzadors havien preparat per a una convocatòria que ells mateixos qualificaven "de continuïtat". Després de la massiva demostració del sis de maig de l'any passat, enguany volien mantenir el caliu i demostrar que el Bloc, que per primera vegada convocava en solitari, continuava i no era un producte de circumstàncies electorals. Molt abans de les cinc de la vesprada, però, ja estava clar que les previsions havien fet curt i que la manifestació no seria, en absolut, de tràmit.

Els gegants havien despertat expectació mentre omplien el carrer de Sant Vicent de moros, cavallers, dames i reines. Venien des del Campello, Alcoi, Manresa o Maçanet de la Selva. Passats vint minuts de les cinc, unes traques donaren el senyal d'eixida i la parella reial començà a a-

vançar amb el ritme d'"El cant dels maulets" entonat per dolçainers i tabaletes. Gegants i cabuts, fins a un total de cent figures, evolucionaven entre danses i arrancaven els aplaudiments del públic, atret per la manifestació o encuriolit per aquelles figures màgiques. Darrere venia la pancarta d'obertura oficial, "Ara més que mai", de la mà, entre altres, de Joan Francesc

Molt abans de les cinc de la vesprada ja estava clar que les previsions havien fet curt i que la manifestació no seria de tràmit.

Mira, president d'Acció Cultural del País Valencià, Eliseu Climent, secretari general del Bloc Jaume I, el professor Vicent Martínez Sancho, l'escriptor Josep Piera o l'ex-rector de la Universitat de València, Ramon Lapiedra.

El ritme era lent, gegants i cabuts aprofitaven per fer demostració de les seues danses, i tabalets i dolçaines escampaven arreu la música amb una inequívoca intenció de festa: en la classificació de la vesprada guanyà

"El cant dels maulets", seguit ben de prop per les danses mores, els ritmes dels dimonis i, com no, una versió per a instruments populars de "L'estaca" de Lluís Llach.

Entre la festa i després dels gegants venien les reivindicacions. Diversos partits i organitzacions s'havien sumat a la convocatòria i en les pancartes i consignes es manifestava una preocupació evident per la política del govern autonòmic valencià. Dos temes hi destacaven per damunt dels altres: el futur de l'educació pública i la política lingüística. Abundaren les referències contra el mapa escolar, per part, entre altres, de grups estudiantils com el Bloc d'Estudiants Agermanats, l'Agrupació d'Estudiants i l'Associació d'Estudiants Nacionalistes, i advertències al president de la Generalitat, "Zaplana véns d'Almansa, torna-te'n", i al futur president del govern espanyol com "Aznar: estem units pel país i per la llengua". El Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV) aprofità la convocatòria per presentar-se per primera vegada als carrers amb la seua nova trajectòria com a Intersindical Valenciana amb una decidida aposta per la "Sobirania nacional al País Valencià".

Esquerra Unida recordava que "Perdre la llengua és perdre la identitat", amb una pancarta on destacaven Albert Taberner i Vicent Àlvarez. La Unitat del Poble Valencià, que la nit anterior ha-

via lliurat els Premis a les Llibertats Nacionals, enguany al Bloque Nacionalista Galego i a l'STE-PV, afegia contingut a la consigna unitària "Ara més que mai, per la sobirania nacional". Víctor Baeta i Josep Lluís Sirera portaven la pancarta de l'agrupació de la ciutat de València i Enric Morera dirigia, a la manera dels caps de les filades mores, la de la resta del partit. Un grup de manifestants es va mostrar irònic amb una pancarta on manifesta-va que "Som un país dividit per *Las Provincias*".

Una plaça xicoteta. Els gegants es guanyaven el públic al seu pas i algunes veus increpaven: "On és Canal 9?". L'escriptor Ferran Torrent demostrava que ser membre del Consell Valencià de Cultura no és incompatible amb la participació ciutadana, i el poeta Jaume Pérez Muntaner que els versos també poden nàixer del carrer. Davant de l'Hotel Anglès, mentre els gegants ja s'acostaven cap a la plaça del Patriarca, lloc de destinació final, Eliseu Climent departia amb l'alcalde de Barcelona, Pasqual Maragall, que recollia aplaudiments, petons i encaixades i acabava per cedir i donar algun que altre autògraf al mateix temps que l'ex-conseller Emèrit Bono, despistat, es trobava amb la manifestació i la travessava a corre-cuita.

Mentre els gegants, els cabuts i els primers milers de manifestants deixaven xicoteta la plaça del Patriarca, eixien els darrers grups des de Sant Agustí. Esquerra Republicana de Catalunya es ratificava "Ara més que mai, som republicans" i els joves de Jove Germania exigien: "Destapem les trames feixistes", mentre exhibien pancartes on Felip V, cap per avall, compartia postura amb el president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana. Gairebé tancant, els joves de Maulets reclamaven: "Contra els opressors, independència". Els dimonis de Benimaclet obrien una dansa pirotècnica, al punt que Joan Francesc Mira, exul-

Els gegants donaren un toc festiu a la convocatòria i atragueren molt de públic amb les seues evolucions. El colorit dels vestits utilitzats pels seus components no amagà la reivindicació de la unitat de la llengua i la necessitat d'una política cultural i educativa que respecte la identitat del País Valencià.

L'altra gran característica de la vesprada va ser la falta total d'incidents i la presència massiva de gent jove. Entre els partits, UPV, EU i ERC van sumar-se a la manifestació amb pancartes pròpies. (Fotos: Rafa Gil i Eliseu Eloy)

tant, es complia perquè la plaça no donava per a més "i ens en caldrien dos o tres com aquesta". I aleshores començaren les primeres especulacions sobre les xifres. Els organitzadors acabaren per donar com a bona la xifra de 50.000 persones mentre la policia local, que havia deixat de vigilar el trànsit en algun carrer, tornava a posar-se en ridícul amb una valoració de 7.000 participants.

A la plaça del Patriarca, davant de la Universitat Vella, la colla de castellers de la Vila d'Alcover demostrava la seua habilitat castellera i Joan Francesc Mira llegia un breu parlament en nom seu i del president del Bloc, l'escriptor i gramàtic, Enric Valor, absent per raons de salut. En el parlament, Mira va manifestar la voluntat de tots els presents "de ser ciutadans normals d'un país normal, de viure amb normalitat en la nostra llengua sense sentir-nos estranys en la nostra terra". Tingué paraules per denunciar la impunitat amb què havien quedat algunes agressions contra persones que volien fer un ús públic de la llengua dels valencians i l'actitud de "personatges que no mereixen ocupar el lloc que ocupen (en al·lusió al president de les Corts Valencianes, Vicent González Lizondo) i estan bastardejant i destruint la nostra llengua, la seua normativa i la seua identitat"; i una exigència clara a José María Aznar per tal que el seu futur govern faça un reconeixement clar de la unitat de la llengua catalana. La lectura acabà amb una ratificació del compromís de "continuar treballant per aconseguir un País Valencià més lliure, més just, més digne; en una paraula, més valencià".

Una interpretació emocionada de la Moixeranga va tancar l'acte, amb la convocatòria cap a la Plaça de Bous, on prompte començarien l'homenatge a l'actor i cantant alcoià Ovidi Montllor i el V. Tirant de Rock. Incidents? No cap.

Jordi Sebastia